

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Ergens aan toekomen is een vak apart

Gezien de grote tijdsinvestering die ervoor gevraagd wordt, is het misschien wat opmerkelijk dat de psychoanalytische opleiding mij ook veel rust gebracht heeft. De rust van het ergens aan toekomen. Ik was getroffen door de rust die de behandelvorm kon bieden aan een patiënt. Rust om eens toe te komen aan gevoelens en gedachten waarvan voorheen verondersteld werd dat het onmogelijk is ze te delen met een ander. Dit gaf mij dan weer het gevoel toe te komen aan een vak dat ertoe doet. Een vak apart, dat wel, maar de cursusavonden boden een prima voorbereiding. Het duurde even voordat ik ontdekte dat deze avonden naast het kennismaken met theorieën en technieken vooral een gelegenheid boden om gevoelens, opgedaan in het werken met patiënten, te verwoorden en in een zinvol verband te plaatsen. Hoewel ik het soms jammer vond dat er nooit echt de tijd was een boek of artikel rustig enkele weken te laten bezinken — elke week stond er weer iets nieuws op het programma — hield dit ook wel weer de gedachten fris. Ook werd je zo gedwongen de dieperliggende kwesties onder ogen te zien en te doordenken. Hiermee kreeg de cursus een diepgang die ik nog niet eerder ervaren had. Uiteindelijk heb ik een mooi inleidend overzicht gekregen. Ook is er een aanzet tot eigen denken gegeven. De supervisies heb ik als een onmisbare luxe ervaren vanwege steun die er geboden wordt om de weerbarstige praktijk te leren verdragen en de moed erin te houden ten bate van de patiënt. Wat ik ook erg gewaardeerd heb, is dat de huidige opleidingsstructuur veel vrijheid en ruimte biedt psychoanalyticus te worden op een eigen manier. Het verenigingsverband biedt een scala van voorbeelden van hoe anderen dat al gedaan hebben. Het blijkt goed mogelijk te zijn binnen de rijkdom van de collegiale contacten een plekje te vinden. Dat alles bij elkaar heeft veel gekost. Toch zijn er, denk ik, weinig andere wegen die zo veel kunnen opleveren. Daarom dus van harte aanbevolen.

Een gevorderde kandidaat